

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **Ústecké šrouby, z. s.**, IČO: 04316509,
sídlem Velká Hradební 322/53, 400 01 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátkou JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D.,
sídlem Panská 895/6, 110 00 Praha 1,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí
a zemědělství**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

za účasti osob

zúčastněných na řízení: **Statutární město Ústí nad Labem**,
sídlem Velká Hradební 2336/8, 400 01 Ústí nad Labem,

Stop tunelům, z. s.,
sídlem Na Valech 813/3, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2017, č. j. 185/ZPZ/2017/ODP-433,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů v řízení o žalobě a kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 3. 2020, č. j. 15 A 87/2017-44.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 24. 3. 2017, č. j. 185/ZPZ/2017/ODP-433, jímž bylo zastaveno řízení a zrušeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru životního prostředí, (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 21. 11. 2016 (pozn. soudu – v rozhodnutí správního orgánu I. stupně uvedeno nesprávné datum 21. 12. 2016), č. j. MM/OŽP/OP/72584/K/2016//ResB, kterým bylo žadateli statutárnímu městu Ústí nad Labem dle § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody“) povoleno pokácení keřových porostů (*Ligustrum vulgare*, *Viburnum* sp., *Ribes* sp. a *Lonicera* sp.) o velikosti plochy 1406 m² rostoucích na pozemcích p. č. 2610/1, 2610/3, 2610/11, 2610/12, 4260/1, 2648/1 a 2649/2 zapsaných v k. ú. Ústí nad Labem, uložena náhradní výsadba 2772 ks keřů (*Berberis* sp. a *Potentilla fruticosa*) a stanoveny podmínky pro provedení kácení a náhradní výsadby, neboť žalovaný vyhodnotil, že k pokácení těchto porostů není potřeba povolení.

Žaloba

2. Žalobce shrnul, že Magistrát města Ústí nad Labem dne 22. 9. 2016 podal žádost o povolení ke kácení keřových porostů o velikosti plochy 1406 m² rostoucích na pozemcích p. č. 2610/1, 2610/3, 2610/11, 2610/12, 4260/1, 2648/1 a 2649/2 zapsaných v k. ú. Ústí nad Labem. Magistrát města Ústí nad Labem toto kácení povolil, proti čemuž se odvolal Stop tunelům, z. s. Žalovaný na základě odvolání rozhodnutí správního orgánu I. stupně (dále i jen „zrušené rozhodnutí“) zrušil a řízení zastavil s odůvodněním, že žádost měla být posouzena podle svého obsahu, když se jedná o kácení za účelem obnovy porostů podle § 8 odst. 2 zákona o ochraně přírody. Řízení proto vůbec nemělo být vedeno a rozhodnutí o povolení kácení a uložení náhradní výsadby vydáno. Správní orgán I. stupně mohl do 15 dnů od podání žádosti kácení pozastavit, omezit nebo zakázat.
3. Podle žalobce nelze úplné odstranění keřů s primárně okrasnou funkcí na ploše 1406 m² považovat za kácení z pěstebních důvodů, to je za účelem obnovy porostů nebo při provádění výchovné probírky porostů, neboť není běžnou součástí pěstování. Žalovaným zaujatý výklad by ad absurdum znamenal, že povolení ke kácení nebude potřeba nikdy, neboť při deklarovaném plánu vysadit náhradní výsadbu jde automaticky o obnovu porostu z pěstebních důvodů.
4. Žalovanému rovněž vytykal nepřezkoumatelnost závěru, podle kterého z postupu správního orgánu I. stupně vyplývalo, že ani kdyby žádost vyhodnotil jako oznámení o kácení dřevin, nepřistoupil by k jeho omezení nebo zákazu. Podle žalobce z výroku III. zrušeného rozhodnutí, ve kterém byly stanoveny podmínky kácení a náhradní výsadby, vyplývá opak. V důsledku zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně navíc žadatel nemá povinnost provést náhradní výsadbu.
5. Postup žalovaného spočívající ve zrušení rozhodnutí, přehodnocení žádosti na oznámení a následné zastavení řízení s možností okamžitého kácení je podle žalobce navíc v příkrém rozporu s § 70 zákona o ochraně přírody, podle kterého se ochrana přírody uskutečňuje za přímé účasti občanů.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný k žalobcově výkladu § 8 odst. 2 zákona o ochraně přírody citoval metodický pokyn odboru obecné ochrany přírody a krajiny Ministerstva životního prostředí k Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

aplikaci § 8 a 9 zákona o ochraně přírody a zde provedený výklad pojmů „porost“ a „obnova porostu“. Za porost nelze považovat např. stromořadí, zde liniovou výsadbu habrů, která není předmětem tohoto řízení a zůstane zde zachována. Podle žalovaného předmětný keřový porost splňuje definici porostu a je deklarována výsadba nových dřevin, jde tedy o kácení za účelem obnovy porostu, kdy budou vysazeny nové a vhodnější dřeviny, a lze aplikovat § 8 odst. 2 zákona o ochraně přírody, podle kterého kácení podléhá režimu oznámení.

7. K namítané nepřezkoumatelnosti svého závěru, kdy podle žalobce není jasné, na čem založil své přesvědčení o tom, že by správní orgán I. stupně nepřikročil k omezení kácení, žalovaný uvedl, že správní orgán I. stupně uložil náhradní výsadbu v rozsahu dle návrhu v žádosti a předložené studie. Z toho vyplývá, že nebyl důvod toto kácení pozastavit, omezit či dokonce zakázat. Náhradní výsadba je podstatou obnovy porostu, není však správný názor, podle kterého by musela být vždy ukládána rozhodnutím. Oznamovací režim dle § 8 odst. 2 zákona o ochraně přírody by pak nebyl prakticky využitelný.

Replika žalobce

8. Žalobce ve své replice ze dne 31. 5. 2017 uvedl, že argumentace žalovaného ohledně obnovy porostu nereaguje na jím uvedený výklad, zároveň jej však nevylučuje. Výklad žalobce podporuje i stanovisko legislativního odboru Ministerstva životního prostředí č. j. 410/2808/99, podle kterého jde o kácení z důvodů pěstebních pouze v případech, kdy je kácení součástí způsobu pěstování těchto dřevin. Stanovisko dále výslovně vylučuje, že by rekonstrukce zahrady byla obnovou porostů. Samotná metodika citovaná žalovaným navíc obnovu porostů chápe jinak než žalovaný, neboť jejím účelem podle ní musí být „*dlohodobé udržení porostu stejného charakteru na konkrétní lokalitě*“, v daném případě by však byl charakter porostu změněn.
9. Žalobce namítl, že žalovaný nemohl sám přehodnotit žádost o povolení kácení na oznámení, a následně bez provedení místního šetření či komunikace se správním orgánem I. stupně dojít k závěru, že by v případě oznámení nepřistoupil k jeho omezení či zákazu, a konstatovat, že žadatel může bez dalšího kácet okamžikem doručení napadeného rozhodnutí. Žalobce nově uvedl, že praktické dopady tohoto postupu jsou částečně viditelné i zde ve vztahu k hnízdícím ptákům. Taktéž žalobce nově vyslovil úvahu, že u jiných správních orgánů na území Ústeckého kraje než je správní orgán I. stupně může s ohledem na plynutí času v mezidobí mezi podáním žádosti a „přehodnocením“ rozhodnutí dojít k radikální změně charakteru lokality, výskytem zvláště chráněných druhů počínaje, rozsahem a ekologickým významem káceného porostu konče. Žalobce trval na tom, že bylo evidentní, že by správní orgán I. stupně přistoupil k omezení oznámeného pokácení.
10. Nově žalobce poukázal také na to, že v případě přehodnocení žádosti na oznámení vyvstává rovněž otázka podjatosti související se zásahy samosprávy do řízení vedených v přenesené působnosti. Zatímco v případě řízení o povolení kácení tvoří spolkou určitou protiváhu, v případě oznámení kácení tento prvek absentuje. U oznámení činěných jinou organizační složkou téhož správního orgánu má žalobce za to, že správní orgán může být podjatý, s ohledem na krátkou lhůtu se však postoupení podané žádosti jeví být problematické.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení

11. Stop tunelům, z. s., jakožto osoba zúčastněná na řízení poukázal na to, že záměrem žadatele vyplývající z žádosti není obnova porostu novou generací dřevin za účelem dlouhodobého udržení porostu stejného charakteru na konkrétní lokalitě, jako byl porost předcházející, jak jej chápe i žalovaným citovaná metodika. Podle spolku je ve skutečnosti záměrem likvidace stávajícího porostu a jeho náhrada za porost jiného charakteru, který se od předchozího liší druhovou skladbou, vzrůstem i vzhledem.
12. Statutární město Ústí nad Labem jakožto osoba zúčastněná na řízení se v řízení nevyjádřilo.

Posouzení věci soudem

13. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
14. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
15. Podstatou podané žaloby je tvrzená nezákonnost postupu žalovaného, který podání označené jako Žádost o povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody vyhodnotil jako oznámení o kácení podléhající režimu § 8 odst. 2 tohoto zákona, a rozhodnutí správního orgánu I. stupně z tohoto důvodu zrušil a řízení zastavil. Ze spisové dokumentace předložené žalovaným soud zjistil, že Magistrát města Ústí nad Labem, odbor dopravy a majetku, podal dne 22. 9. 2016 žádost o povolení ke kácení keřových porostů o velikosti plochy 1406 m² rostoucích na pozemcích p. č. 2610/1, 2610/3, 2610/11, 2610/12, 4260/1, 2648/1 a 2649/2 zapsaných v k. ú. Ústí nad Labem. Podle žadatele šlo o zapojený porost keřů *Ligustrum vulgare* (1/3 plochy), *Viburnum* sp. (1/3 plochy), *Ribes* sp. a *Lonicera* sp. (dohromady 1/3 plochy) s menšími prázdnými ploškami. Podání je označeno jako Žádost o povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a je odůvodněno tím, že v místě je plánováno založení nové výsadby, která by nahradila tu stávající, žadatelem považovanou za nevhodnou. Vysazené keře dorůstající velikosti 2 - 3 m nejsou vhodné pro pravidelný řez, který je žádoucí pro podtrhnutí liniové výsadby stromů. Tím je potlačeno kvetení keřů, správný růst dřeviny a tato skladba keřů do budoucna komplikuje údržbu a kazí celkový vzhled plochy. Plánovaná výsadba bude tvořena keři rostoucími max. do 1 - 1,5 m a bude doplněna o kvetoucí trvalky a okrasné trávy.
16. Magistrát města Ústí nad Labem, odbor životního prostředí, toto kácení povolil, žadateli nařídil náhradní výsadbu navrženou ve studii přiložené žadatelem, stanovil podmínky pro provedení kácení a náhradní výsadby a uložil mu povinnost péče o vysazené dřeviny. Proti tomuto rozhodnutí se odvolal Stop tunelům, z. s., který správnímu orgánu I. stupně vytýkal nedostatečně zjištěný skutkový stav věci a nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z..

Žalovaný na základě odvolání rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a řízení zastavil s odůvodněním, že správní orgán I. stupně měl žádost posoudit podle jejího obsahu jako oznámení o kácení dřevin z důvodů pěstebních podle § 8 odst. 2 zákona o ochraně přírody, když předmětný keřový porost splňuje definici porostu, má být kácen za účelem obnovy porostu, kdy zde budou vysazeny dřeviny nové a vhodnější s cílem zvýšení funkčního a estetického významu v daném prostoru, a žádost splňovala náležitosti podle § 8 odst. 2 zákona o ochraně přírody i § 4 vyhlášky č. 189/2013 Sb., o ochraně dřevin a povolování jejich kácení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“). Správní orgán I. stupně podle žalovaného neměl vůbec zahajovat řízení o povolení kácení dřeviny. Správní řízení ve věci vůbec nemělo být vedeno a rozhodnutí vydáno. Správní orgán I. stupně ale mohl do 15 dnů od podání žádosti kácení pozastavit, omezit nebo zakázat. To však neučinil a z jeho dalšího postupu vyplývá, že ani kdyby žádost správně vyhodnotil jako oznámení, k omezení či zákazu kácení by nepřistoupil. Podle žalovaného žadatel splnil podmínky pro kácení dřevin z důvodu obnovy porostu. Po nabytí právní moci napadeného rozhodnutí tak může rovnou přistoupit ke kácení předmětných dřevin a následné výsadbě.

17. V § 8 odst. 1 větě druhé zákona o ochraně přírody je mimo jiné stanoveno, že povolení ke kácení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřeviny. Podle § 8 odst. 2 tohoto zákona ve znění účinném do 31. 3. 2017 není třeba povolení ke kácení dřevin z důvodů pěstebních, to je za účelem obnovy porostů nebo při provádění výchovné probírky porostů, při údržbě břehových porostů prováděné při správě vodních toků, k odstraňování dřevin v ochranném pásmu zařízení elektrizační a plynárenské soustavy prováděném při provozování těchto soustav a z důvodů zdravotních, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak. Kácení z těchto důvodů musí být oznámeno písemně nejméně 15 dnů předem orgánu ochrany přírody, který je může pozastavit, omezit nebo zakázat, pokud odporuje požadavkům na ochranu dřevin.
18. Mezi účastníky je sporné, zda podání Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru dopravy a majetku, ze dne 22. 9. 2016 je svým obsahem žádostí o povolení ke kácení dřevin podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody, nebo oznámením podle § 8 odst. 2 téhož zákona. Ohledně charakteru předmětných dřevin jakožto porostu mezi účastníky panuje shoda, přičemž to odpovídá i definici porostu v žalovaném ve vyjádření k žalobě citovaném metodickém pokynu odboru obecné ochrany přírody a krajiny Ministerstva životního prostředí k aplikaci § 8 a 9 zákona o ochraně přírody. Vzhledem k tomu, že podání je bez ohledu na jeho označení třeba posuzovat podle jeho skutečného obsahu a že náležitosti žádosti podle § 8 odst. 1 i oznámení podle § 8 odst. 2 zákona o ochraně přírody se podle § 4 vyhlášky neliší (výjimkou budiž pouze kácení dřevin, je-li jejich stavem zřejmě a bezprostředně ohrožen život či zdraví nebo hrozí-li škoda značného rozsahu, o což v tomto případě nejde), kritériem pro určení režimu, ve kterém bude s podáním nakládáno, jsou v podání uvedené důvody ke kácení. Byl-li zde popsán záměr kácení z důvodů pěstebních, to je za účelem obnovy porostů nebo při provádění výchovné probírky porostů, bylo namístě podání z 22. 9. 2016 skutečně považovat za oznámení s režimem dle § 8 odst. 2, v ostatních případech za žádost o povolení ke kácení podle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody. Vzhledem k tomu, že navrhované kácení všech na dané ploše rostoucích keřů nelze považovat za výchovnou probírku porostů, je třeba posoudit, zda je správný závěr žalovaného o tom, že toto kácení porostu, po němž bude následovat výsadba nových a vhodnějších druhů dřevin, je kácením za účelem obnovy porostu.

19. Na tomto místě soud považuje za vhodné zrekapitulovat dosavadní průběh soudního řízení. Ve věci byl zdejší soudem vydán rozsudek ze dne 30. 3. 2020, č. j. 15 A 87/2017-44, kterým bylo napadené rozhodnutí zrušeno pro nezákonnost. V tomto rozsudku soud vyšel z toho, že navrhované kácení keřového porostu nelze považovat za kácení z důvodů pěstebních za účelem obnovy porostu, neboť po vykácení předmětného porostu žadatel nezamýšlel přistoupit k výsadbě nových jedinců týchž druhů dřevin.
20. Nejvyšší správní soud na základě kasační stížnosti žalovaného rozsudkem ze dne 9. 8. 2022, č. j. 4 As 117/2020-21, předmětný rozsudek soudu zrušil a věc soudu vrátil k dalšímu řízení. Konstatoval přitom, že zdejší soud se dopustil nesprávného právního posouzení věci. Z platné právní úpravy podle Nejvyššího správního soudu nevyplývá povinnost vysadit při obnově porostu stejný druh dřevin, jako byl ten původní. Nové dřeviny tudíž nemusí být stejného druhu jako dřeviny původní a postačí, pokud se jedná o dřeviny, při jejichž výsadbě zůstane zachován charakter, jaký měl porost původní. V nynějším případě přitom podle Nejvyššího správního soudu není sporné, že tato podmínka bude splněna, neboť původní dřeviny (keře), mají být nahrazeny novými dřevinami (keři), jež jsou co do svého charakteru dřevinami stejnými. Ani zamýšlené doplnění těchto nových dřevin navíc o trvalky a okrasné trávy nelze považovat za změnu charakteru vysazovaných dřevin. I tak je totiž podle Nejvyššího správního soudu splněn požadavek obnovy porostu vyplývající z § 8 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny.
21. Podle Nejvyššího správního soudu tedy za obnovu porostu, jako jeden z pěstebních důvodů, pro nějž je možno kácet dřeviny bez povolení orgánu ochrany přírody podle § 8 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, lze považovat takový postup, při němž dochází k úpravě druhové nebo prostorové skladby porostu v určité lokalitě odstraňováním (kácením) původních dřevin a jejich nahrazením novými dřevinami stejného charakteru, aniž je třeba, aby nové dřeviny byly vždy výlučně stejného druhu. Kácení původních dřevin a jejich nahrazení novými v nyní projednávané věci tudíž spadá do režimu vyplývajícího z § 8 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, který podléhá pouze oznamovací povinnosti orgánu ochrany přírody, jak správně dovodil žalovaný v napadeném rozhodnutí.
22. V souladu s § 110 odst. 4 s. ř. s. je zdejší soud tímto právním názorem vázán.
23. Správným tedy v projednávané věci byl výklad žalovaného, podle něhož správní orgán I. stupně neměl zahajovat řízení o povolení kácení dřevin, mohl však do patnácti dnů od podání tohoto oznámení kácení pozastavit, omezit nebo zakázat. Nemělo tedy být vedeno řízení o kácení dřevin a vydáno rozhodnutí o povolení kácení dřevin a uložení náhradní výsadby. Žalovaný postupoval v souladu se zákonem, když rozhodnutí správního orgánu I. stupně z tohoto důvodu zrušil a řízení zastavil.
24. Zdejší soud souhlasí se žalobcem v tom, že správní orgán I. stupně skutečně ve svém rozhodnutí ve výroku III. stanovil podmínky kácení. S ohledem na výše uvedené však uzavírá, že ve věci nemělo být o kácení dřevin rozhodováno a ke stanovení podmínek kácení nemělo (nemohlo) dojít v rozhodnutí o povolení kácení, neboť řízení o povolení kácení podáním Magistrátu města Ústí nad Labem zahájeno nebylo. Ani kdyby tedy správní orgán I. stupně shledal nutnost stanovit podmínky kácení, ze zákona nevyplývá, že v tom případě měl v dané věci zahájit řízení o **povolení** kácení. Správní orgán I. stupně v tom případě mohl postupovat podle § 8 odst. 2 poslední věty zákona o ochraně přírody či například využít nástroje uvedené v § 66 tohoto zákona; na oznamovacím režimu

projednávaného kácení by tedy ani zjištěná potřeba omezit či dokonce zakázat kácení sama o sobě nic nezměnila.

25. Žalobce v této souvislosti namítal též nepřezkoumatelnost dílčí úvahy žalovaného, který v napadeném rozhodnutí uvedl, že z postupu správního orgánu I. stupně, který kácení povolil, vyplývá, že ani kdyby žádost správně vyhodnotil jako oznámení o kácení dřevin, nepřistoupil by k jeho omezení nebo zákazu. Soud nepovažuje za nutné se zabývat tím, zda namítané podmínky kácení stanovené správním orgánem I. stupně představovaly de facto omezení kácení. Za zásadní považuje totiž to, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán, resp. soud podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat.
26. O nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí přitom nelze hovořit, když závěr žalovaného i důvody, které k němu vedly, jsou z jeho rozhodnutí zcela zřejmé, což ostatně žalobci umožnilo s nimi v žalobě věcně polemizovat.
27. Žalobce dále namítal, že v důsledku zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně žadatel nemá povinnost provést náhradní výsadbu. K tomu soud uvádí, že výsadba nových dřevin je podle něj s kácením dřevin z důvodů pěstebních za účelem obnovy porostů neodmyslitelně spjata již z povahy věci. Není proto podle názoru soudu namístě v jejím případě hovořit o „náhradní výsadbě“ ve smyslu § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody, která je nástrojem určeným ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin a kterou orgán ochrany přírody může žadateli uložit ve svém rozhodnutí o povolení kácení dřevin. Povinnost provést novou výsadbu žadateli vzniká tím, že příslušný správní orgán fakticky akceptuje jeho oznámení o kácení z důvodů pěstebních za účelem obnovy porostů dle § 8 odst. 2 zákona o ochraně přírody, v němž žadatel specifikuje zamýšlenou novou výsadbu.
28. Námitku žalobce, podle které postup žalovaného spočívající ve zrušení rozhodnutí, přehodnocení žádosti na oznámení a následné zastavení řízení s možností okamžitého kácení je v příkrém rozporu s § 70 zákona o ochraně přírody, soud neshledal dostatečně argumentačně podloženou. Konstatuje proto, že podle § 8 odst. 2 zákona o ochraně přírody je kácení za účelem obnovy porostu třeba oznámit příslušnému orgánu ochrany přírody minimálně 15 dnů předem, na čemž nic nezměnil ani postup žalovaného, který soud shledal být v souladu se zákonem.
29. Soud se nemohl zabývat argumentací žalobce, která se týkala otázky podjatosti a „praktických dopadů“ postupu žalovaného. Žalobce ji totiž poprvé uvedl až v replice podané dne 31. 5. 2017, tedy po uplynutí dvouměsíční lhůty podle § 72 odst. 1 s. ř. s., neboť napadené rozhodnutí mu bylo doručeno dne 29. 3. 2017.
30. S ohledem na výše uvedené soud vyhodnotil žalobu v mezích včas uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

31. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 110 odst. 3 a § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly a ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
32. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, a v předmětném řízení nebyla soudem osobám zúčastněným na řízení uložena žádná povinnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 26. října 2022

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu